

ด่วนที่สุด

ที่ พณ 0803/ 46

กระทรวงพาณิชย์

ถนนนันทบุรี 1 อำเภอเมือง

จังหวัดนนทบุรี 11000

๕ มกราคม 2550

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

พร้อมบัญชีเปรียบเทียบ จำนวน 140 ชุด

2. พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 จำนวน 3 ชุด

1. ด้วยพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานพอสมควร จึงมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ทางการค้า การลงทุนในปัจจุบันและมีปัญหาในการปฏิบัติโดยเฉพาะคำนิยามของคนต่างด้าว ซึ่งยังไม่ครอบคลุมและรัดกุมเพียงพอทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นบัญชีประเภทธุรกิจท้ายพระราชบัญญัติบางประเภทธุรกิจก็ยังไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบัน สมควรได้รับการแก้ไขปรับปรุงใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

2. กระทรวงพาณิชย์จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อดำเนินการศึกษา พิจารณาร่างแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติและประเภทธุรกิจตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวได้เสนอความเห็นในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายแล้ว และกระทรวงพาณิชย์ได้พิจารณาเห็นควรเสนอแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 โดยมีสาระสำคัญของการแก้ไขสรุปได้ดังนี้

2.1 มาตรา 4 แก้ไขคำนิยาม “คนต่างด้าว” โดยกำหนดให้ครอบคลุมถึงนิติบุคคลที่มีคนต่างด้าวมีสถิออกเสียงลงคะแนนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของจำนวนคะแนนเสียงที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมดของนิติบุคคลนั้นด้วย เพื่อป้องกันการหลีกเลี่ยงกฎหมายให้หลุดพ้นจากการเป็นคนต่างด้าวโดยการกำหนดบุริมสิทธิให้คนต่างด้าวมีสถิออกเสียงเหนือกว่าคนไทยหรือในทางกลับกันกำหนดให้คนไทยมีสิทธิออกเสียงน้อยกว่าคนต่างด้าว

ทั้งนี้ การแก้ไขคำนิยามดังกล่าว จะกำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการแก้ไขปรับปรุงบทนิยาม “คนต่างด้าว” ให้ผู้ประกอบการธุรกิจอยู่ก่อนแล้วตามกฎหมายเดิมได้รับสิทธิประกอบธุรกิจต่อไปได้ โดยให้มาแจ้งเพื่อขอหนังสือรับรองภายในเวลาที่กำหนดและหากเป็นการประกอบธุรกิจในบัญชีสามจะประกอบธุรกิจได้ตลอดไป สำหรับการประกอบธุรกิจในบัญชี 1 และบัญชี 2 จะประกอบธุรกิจต่อไปได้อีก 2 ปี

2.2 แก้ไขปรับปรุงบทกำหนดโทษ มาตรา 35 มาตรา 36 และมาตรา 37 โดยเพิ่มโทษปรับให้สูงขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับการกระทำความผิดสำหรับโทษจำคุกคงเดิม

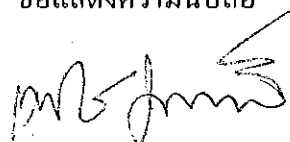
ทั้งนี้ การแก้ไขปรับปรุงบทกำหนดโทษดังกล่าวจะกำหนดบทเฉพาะกาลให้ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการแก้ไขปรับปรุงบทกำหนดโทษให้สูงขึ้นได้มีโอกาสรื้อปรับตัวและปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อไป โดยหากผู้กระทำความผิดจนถึงการกระทำดังกล่าวต่ออธิบดีภายในเวลาเก้าสิบวันและปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจะไม่ต้องรับโทษ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงผู้ที่อยู่ระหว่างการดำเนินคดี

2.3 ปรับปรุงบัญชีสามทัณฑ์พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว โดย

- (1) ยกเลิกธุรกิจที่มีกฎหมายเฉพาะกำกับดูแลอยู่แล้วได้แก่ ธุรกิจนำเที่ยว
- (2) ยกเว้นธุรกิจที่หน่วยงานที่กำกับโดยตรงขอให้ยกเว้น
- (3) ตัดข้อกำหนดเรื่องทุนขั้นต่ำของธุรกิจค้าปลีกและค้าส่งออกซึ่งมีผลให้ผู้ประกอบการค้าปลีกและค้าส่งทุกรายต้องขออนุญาต

3. กระทรวงพาณิชย์จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาเพื่อโปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไปด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายเกริกไกร จีระแพทย์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า
โทร. 0 2547 4470
โทรสาร 0 2547 4472

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542
ดังต่อไปนี้

(1) แก้ไขเพิ่มเติมคำนิยาม “คนต่างด้าว” ในกรณีเป็นนิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทยให้รวมถึงกรณีที่คนต่างด้าวมีสถิหรือออกเสียงลงคะแนนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของจำนวนคะแนนเสียงที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมดของนิติบุคคลนั้นด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 4)

(2) แก้ไขโทษในมาตรา 35 มาตรา 36 และมาตรา 37 โดยเพิ่มโทษปรับและโทษปรับรายวันให้สูงขึ้น และในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิดให้กรรมการ หุ่นส่วน หรือผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลต้องรับโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นด้วย (แก้ไขมาตรา 41)

(3) กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการแก้ไขปรับปรุงคำนิยาม “คนต่างด้าว” (ร่างมาตรา 8)

(4) กำหนดบทเฉพาะกาลเพื่อให้ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการแก้ไขปรับปรุงบทกำหนดโทษมีระยะเวลาปรับตัวเพื่อปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย (ร่างมาตรา 9)

(5) แก้ไขปรับปรุงบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 (ยกเลิก (18) แก้ไขเพิ่มเติม (13) (14) (15) และ (21))

เหตุผล

โดยที่ในปัจจุบันได้มีคนต่างด้าวเข้ามาประกอบธุรกิจที่สงวนไว้ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 โดยการออกหุ้นบริมสิทธิให้คนต่างด้าวที่ลงทุนไม่ถึงกึ่งหนึ่งแต่มีสิทธิลงคะแนนเสียงตั้งแต่กึ่งหนึ่งซึ่งเป็นเรื่องหลักเสี่ยงกฎหมาย และบทกำหนดโทษสำหรับความผิดของคนต่างด้าวที่ฝ่าฝืนประกอบธุรกิจสงวนกำหนดไว้ต่ำทำให้ไม่เกรงกลัว ประกอบกับธุรกิจในบัญชีสงวนท้ายพระราชบัญญัติบางธุรกิจมีกฎหมายควบคุมดูแลอยู่แล้วจึงต้องปรับปรุงแก้ไขบทนิยามคนต่างด้าวเพื่อให้ครอบคลุมถึงเรื่องสิทธิในการออกเสียงเพิ่มบทกำหนดโทษเกี่ยวกับความผิดกรณีฝ่าฝืนประกอบธุรกิจสงวนให้สูงขึ้น และแก้ไขปรับปรุงบัญชีท้ายพระราชบัญญัติเพื่อมิให้เกิดความซ้ำซ้อนในการกำกับดูแล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

““คนต่างด้าว” หมายความว่า

- (1) บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย
- (2) นิติบุคคลซึ่งไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย
- (3) นิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย และมีลักษณะดังต่อไปนี้
 - (ก) นิติบุคคลซึ่งมีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของนิติบุคคลนั้นถือ

โดยบุคคลตาม (1) หรือ (2) หรือนิติบุคคลซึ่งมีบุคคลตาม (1) หรือ (2) ลงทุนมีมูลค่าตั้งแต่
กึ่งหนึ่งของทุนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้น หรือนิติบุคคลซึ่งมีบุคคลตาม (1) หรือ (2) มีอำนาจตาม
กฎหมายหรือตามข้อบังคับหรือตามข้อตกลงในการออกเสียงลงคะแนนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของจำนวน
คะแนนเสียงที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมดของนิติบุคคลนั้น

(ข) ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียน ซึ่งหุ้นส่วนผู้จัดการหรือผู้จัดการเป็นบุคคลตาม (1)

(4) นิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย ซึ่งมีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของนิติบุคคลนั้นถือโดยบุคคลตาม (1) (2) หรือ (3) หรือนิติบุคคลซึ่งมีบุคคลตาม (1) (2) หรือ (3) ลงทุนมีมูลค่าตั้งแต่กึ่งหนึ่งของทุนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้น

เพื่อประโยชน์แห่งคำนิยามนี้ให้ถือว่าหุ้นของบริษัทจำกัดที่มีใบหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือเป็นหุ้นของคนต่างด้าว เว้นแต่จะได้มีกฎกระทรวงกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น”

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 35 คนต่างด้าวซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจใดตามพระราชบัญญัตินี้หากร่วมทำธุรกิจอันเป็นของคนต่างด้าวรายอื่นซึ่งมิได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัตินี้หรือประกอบธุรกิจที่คนต่างด้าวรายอื่นนั้นเป็นเจ้าของร่วมโดยแสดงออกว่าเป็นธุรกิจของตนแต่ผู้เดียว เพื่อให้คนต่างด้าวรายอื่นนั้นหลีกเลี่ยงหรือฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงห้าล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งเลิกการร่วมทำธุรกิจหรือการประกอบธุรกิจนั้นเสีย หากฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาลต้องระวางโทษปรับวันละห้าหมื่นบาทถึงสองแสนห้าหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่”

มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 36 ผู้มีสัญชาติไทยหรือนิติบุคคลที่มีใช้คนต่างด้าวตามพระราชบัญญัตินี้ให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนหรือร่วมประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว อันเป็นธุรกิจที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้โดยคนต่างด้าวนั้นมิได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจดังกล่าว หรือร่วมประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวโดยแสดงออกว่าเป็นธุรกิจของตนแต่ผู้เดียวหรือถือหุ้นแทนคนต่างด้าวในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทจำกัดหรือนิติบุคคลใดๆ เพื่อให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจโดยหลีกเลี่ยงหรือฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งคนต่างด้าวซึ่งยินยอมให้ผู้มีสัญชาติไทยหรือนิติบุคคลที่มีใช้คนต่างด้าวตามพระราชบัญญัตินี้กระทำการดังกล่าวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงห้าล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งให้เลิกการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนหรือสั่งให้เลิกการร่วมประกอบธุรกิจ หรือสั่งให้เลิกการถือหุ้น หรือการเป็นหุ้นส่วนนั้นเสีย แล้วแต่กรณี หากฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาลต้องระวางโทษปรับวันละห้าหมื่นบาทถึงสองแสนห้าหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่”

มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 37 คนต่างด้าวผู้ใดประกอบธุรกิจโดยฝ่าฝืนมาตรา 6 มาตรา 7 หรือ มาตรา 8 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงห้าล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งเลิกการประกอบธุรกิจ หรือเลิกกิจการ หรือสั่งเลิกการเป็นผู้ถือหุ้น หรือเป็นหุ้นส่วนแล้วแต่กรณี หากฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาลต้องระวางโทษปรับวันละห้าหมื่นบาทถึงสองแสนห้าหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่”

มาตรา 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 41 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 41 ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิดตามมาตรา 34 มาตรา 35 มาตรา 36 หรือมาตรา 37 กรรมการ หุ้นส่วน หรือผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลซึ่งรู้เห็นเป็นใจกับการกระทำความผิดนั้น หรือมิได้จัดการตามสมควรเพื่อป้องกันมิให้เกิดความผิดนั้น ต้องระวางโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นด้วย”

มาตรา 8 นิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทยที่ไม่เป็นคนต่างด้าวตามคำนิยามของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 แต่เป็นคนต่างด้าวตามคำนิยามที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และประกอบธุรกิจประเภทที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้อยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะประกอบธุรกิจนั้นต่อไป ให้ดำเนินการแจ้งต่ออธิบดีเพื่อขอหนังสือรับรองตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด ทั้งนี้ ภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้รับหนังสือรับรองแล้ว ให้ประกอบธุรกิจนั้นต่อไปได้ตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) ถ้าเป็นธุรกิจตามบัญชีสาม ให้ประกอบธุรกิจนั้นต่อไปได้จนกว่าจะเลิกประกอบธุรกิจ

(2) ถ้าเป็นธุรกิจตามบัญชีหนึ่งหรือบัญชีสอง ให้ประกอบธุรกิจนั้นต่อไปได้เป็นเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

คนต่างด้าวตามวรรคหนึ่ง หากมิได้แจ้งขอหนังสือรับรองภายในระยะเวลาที่กำหนดและยังฝ่าฝืนประกอบธุรกิจนั้นต่อไป หรือกรณีเป็นธุรกิจตามบัญชีหนึ่งหรือบัญชีสองยังฝ่าฝืนประกอบธุรกิจนั้นต่อไปเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาสองปีให้ถือว่าประกอบธุรกิจนั้นโดยไม่ได้รับอนุญาตต้องรับโทษสำหรับความผิดนั้นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 9 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 6 มาตรา 7 หรือมาตรา 8 ซึ่งกำหนดโทษไว้ตามมาตรา 37 หรือฝ่าฝืนมาตรา 35 หรือมาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าได้แจ้งถึงการกระทำดังกล่าวต่ออธิบดีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด ทั้งนี้ ภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและแก้ไข หรือปฏิบัติให้ถูกต้องจนไม่อยู่ในข่ายที่เป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 6 มาตรา 7 มาตรา 8 มาตรา 35 หรือมาตรา 36 หรือเลิกประกอบธุรกิจที่เป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตราดังกล่าว แล้วแต่กรณี ภายในกำหนดเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับผู้นั้นไม่ต้องรับโทษตามที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งไม่ให้ใช้บังคับกับผู้ฝ่าฝืนมาตรา 6 มาตรา 7 มาตรา 8 มาตรา 35 หรือมาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ที่อยู่ระหว่างการดำเนินคดีในชั้นพนักงานสอบสวนหรือศาล

มาตรา 10 ให้ยกเลิก (18) ของบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542

มาตรา 11 ให้ยกเลิกความใน (13) (14) (15) และ (21) ของบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(13) การค้าภายในเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือผลิตผลทางการเกษตรพื้นเมืองที่ยังไม่มีกฎหมายห้ามไว้ ยกเว้น การซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า เฉพาะกรณีที่ไม่มีการส่งมอบสินค้า

(14) การค้าปลีกสินค้าทุกประเภท

(15) การค้าส่งสินค้าทุกประเภท

(21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้น

(ก) ธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการซื้อขายล่วงหน้า ตามกฎหมายว่าด้วยการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า

(ข) ธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจอนุพันธ์ และธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(ค) ธุรกิจการธนาคารพาณิชย์ ตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์

(ง) ธุรกิจเงินทุน และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ ตามกฎหมายว่าด้วย

การประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์

(จ) ธุรกิจบริการอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

บัญชีเปรียบเทียบกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันกับร่างกฎหมายที่เสนอใหม่

ลำดับที่	พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	สาระสำคัญที่แก้ไข	เหตุผล
1.	“คนต่างด้าว” หมายความว่า (1) บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย (2) นิติบุคคลซึ่งไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย (3) นิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย และมีลักษณะดังต่อไปนี้ (ก) นิติบุคคลซึ่งมีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของนิติบุคคลนั้นถือโดยบุคคลตาม (1) หรือ (2) หรือ นิติบุคคลซึ่งมีบุคคลตาม (1) หรือ (2) ลงทุนมีมูลค่าตั้งแต่กึ่งหนึ่งของทุนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้น	มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว (ฉบับที่..) พ.ศ.” มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป มาตรา 3 ให้ยกเลิกคำนิยาม “คนต่างด้าว” ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “คนต่างด้าว” หมายความว่า (1) บุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีสัญชาติไทย (2) นิติบุคคลซึ่งไม่ได้จดทะเบียนในประเทศไทย (3) นิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย และมีลักษณะดังต่อไปนี้ (ก) นิติบุคคลซึ่งมีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของนิติบุคคลนั้นถือโดยบุคคลตาม (1) หรือ (2) หรือนิติบุคคลซึ่งมีบุคคลตาม (1) หรือ (2) ลงทุนมีมูลค่าตั้งแต่กึ่งหนึ่งของทุนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้น <u>หรือนิติบุคคลซึ่งมีบุคคลตาม (1) หรือ (2) มีอำนาจตาม</u>	- - เพิ่มเติมคำนิยาม “คนต่างด้าว” ให้หมายรวมถึงนิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทยและมีคนต่างด้าวทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลมีอำนาจตามกฎหมายหรือตามข้อบังคับหรือตามข้อตกลงในการออกเสียงลงคะแนนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของจำนวนคะแนนเสียงที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมดของ	- - เพื่อป้องกันมิให้คนต่างด้าวเข้ามาประกอบธุรกิจโดยอาศัยช่องว่างของกฎหมาย โดยการกำหนดหุ้นบริมสิทธิให้คนต่างด้าวมียสิทธิออกเสียงมากกว่าคนไทย

ลำดับที่	พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ ของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ ของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	สาระสำคัญที่แก้ไข	เหตุผล
2.	(ข) ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียน ซึ่งหุ้นส่วนผู้จัดการหรือผู้จัดการเป็นบุคคลตาม (1) (4) นิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย ซึ่งมีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของนิติบุคคลนั้นถือโดยบุคคลตาม (1) (2) หรือ (3) หรือนิติบุคคลซึ่งมีบุคคลตาม (1) (2) หรือ (3) ลงทุนมีมูลค่าตั้งแต่กึ่งหนึ่งของทุนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้น เพื่อประโยชน์แห่งคำนิยามนี้ให้ถือว่าหุ้นของบริษัทจำกัดที่มีใบหุ้นชนิดออกให้แก่ ผู้ถือเป็นหุ้นของคนต่างด้าว เว้นแต่จะได้มีกฎกระทรวงกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น” “มาตรา 35 คนต่างด้าวซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจใดตามพระราชบัญญัตินี้หากร่วมทำธุรกิจอันเป็นของคนต่างด้าวรายอื่นซึ่งมิได้รับอนุญาตให้ประกอบ	<u>กฎหมายหรือตามข้อบังคับหรือตามข้อตกลงในการออกเสียงลงคะแนนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของจำนวนคะแนนเสียงที่มีสิทธิออกเสียงทั้งหมดของนิติบุคคลนั้น</u> (ข) ห้างหุ้นส่วนจำกัดหรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่จดทะเบียน ซึ่งหุ้นส่วนผู้จัดการหรือผู้จัดการเป็นบุคคลตาม (1) (4) นิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย ซึ่งมีหุ้นอันเป็นทุนตั้งแต่กึ่งหนึ่งของนิติบุคคลนั้นถือโดยบุคคลตาม (1) (2) หรือ (3) หรือนิติบุคคลซึ่งมีบุคคลตาม (1) (2) หรือ (3) ลงทุนมีมูลค่าตั้งแต่กึ่งหนึ่งของทุนทั้งหมดในนิติบุคคลนั้น เพื่อประโยชน์แห่งคำนิยามนี้ให้ถือว่าหุ้นของบริษัทจำกัดที่มีใบหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือเป็นหุ้นของคนต่างด้าว เว้นแต่จะได้มีกฎกระทรวงกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น” มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 35 คนต่างด้าวซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจใดตามพระราชบัญญัตินี้หากร่วมทำธุรกิจอันเป็นของคนต่างด้าวรายอื่นซึ่งมิได้รับอนุญาตให้	นิติบุคคลนั้น เพิ่มโทษปรับให้สูงขึ้นจากระวางโทษปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึง	เหตุผล โทษปรับตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายเดิมมีอัตราต่ำทำให้ไม่

ลำดับที่	พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ ของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ ของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	สาระสำคัญที่แก้ไข	เหตุผล
3.	ธุรกิจตามพระราชบัญญัตินี้หรือประกอบธุรกิจที่คนต่าง ต่างรายอื่นนั้นเป็นเจ้าของร่วมโดยแสดงออกว่าเป็น ธุรกิจของตนแต่ผู้เดียว เพื่อให้คนต่างต่างรายอื่นนั้น หลีกเลี่ยงหรือฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสน บาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งเลิก การร่วมทำธุรกิจหรือการประกอบธุรกิจนั้นเสีย หาก ฝ่าฝืน ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาลต้องระวางโทษปรับวันละหนึ่งหมื่น บาทถึงห้าหมื่นบาทตลอดเวลายังฝ่าฝืนอยู่” “มาตรา 36 ผู้มีสัญชาติไทยหรือนิติบุคคลที่มีใช้คน ต่างต่างตามพระราชบัญญัตินี้ให้ความช่วยเหลือหรือ สนับสนุนหรือร่วมประกอบธุรกิจของคนต่างต่าง อัน เป็นธุรกิจที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้โดย คนต่างต่างนั้นมีได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจดังกล่าว หรือร่วมประกอบธุรกิจของคนต่างต่างโดยแสดงออกว่า เป็นธุรกิจของตนแต่ผู้เดียวหรือถือหุ้นแทนคนต่างต่าง ในหุ้นส่วนหรือบริษัทจำกัดหรือนิติบุคคลใด ๆ เพื่อ	ประกอบธุรกิจตามพระราชบัญญัตินี้หรือประกอบธุรกิจ ที่คนต่างต่างรายอื่นนั้นเป็นเจ้าของร่วมโดยแสดงออกว่า เป็นธุรกิจของตนแต่ผู้เดียว เพื่อให้คนต่างต่างรายอื่น นั้นหลีกเลี่ยงหรือฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือ<u>ปรับตั้งแต่ห้า แสนบาทถึงห้าล้านบาท</u> หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่ง เลิกการร่วมทำธุรกิจหรือการประกอบธุรกิจนั้นเสีย หาก ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาลต้องระวางโทษ<u>ปรับวันละห้า หมื่นบาทถึงสองแสนห้าหมื่นบาท</u>ตลอดเวลายังฝ่าฝืน อยู่” มาตรา 5 ให้ยกเลิกความในมาตรา 36 แห่ง พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างต่าง พ.ศ. 2542 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 36 ผู้มีสัญชาติไทยหรือนิติบุคคลที่มี ใช้คนต่างต่างตามพระราชบัญญัตินี้ให้ความช่วยเหลือ หรือสนับสนุนหรือร่วมประกอบธุรกิจของคนต่างต่าง อันเป็นธุรกิจที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ โดยคนต่างต่างนั้นมีได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจดัง กล่าว หรือร่วมประกอบธุรกิจของคนต่างต่างโดยแสดง ออกว่าเป็นธุรกิจของตนแต่ผู้เดียวหรือถือหุ้นแทน คนต่างต่างในหุ้นส่วนหรือบริษัทจำกัดหรือ	หนึ่งล้านบาทเพิ่มเป็น ระวางโทษปรับตั้งแต่ห้า แสนบาทถึงห้าล้านบาท และเพิ่มโทษปรับราย วันจากวันละหนึ่งหมื่น บาทถึงห้าหมื่นบาทเป็น วันละห้าหมื่นบาทถึง สองแสนห้าหมื่นบาท เช่นเดียวกับการ แก้ไขลำดับที่ 2	เกิดความเกรงกลัว สม ควรเพิ่มโทษให้สูงขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับการ กระทำความผิด เช่นเดียวกันการแก้ไข ลำดับที่ 2

ลำดับที่	พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ ของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ ของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	สาระสำคัญที่แก้ไข	เหตุผล
4.	ให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจโดยหลักเสียงหรือฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งคนต่างด้าวซึ่งยินยอมให้ผู้มีสัญชาติไทยหรือนิติบุคคลที่มีใช้คนต่างด้าวตามพระราชบัญญัตินี้กระทำการดังกล่าวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งให้เลิกการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุน หรือสั่งให้เลิกการร่วมประกอบธุรกิจ หรือสั่งให้เลิกการถือหุ้น หรือการเป็นหุ้นส่วนนั้นเสีย แล้วแต่กรณี หากฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตาม คำสั่งศาลต้องระวางโทษปรับวันละหนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่” “มาตรา 37 คนต่างด้าวผู้ใดประกอบธุรกิจโดยฝ่าฝืนมาตรา 6 มาตรา 7 หรือมาตรา 8 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งเลิกการประกอบธุรกิจ หรือเลิกกิจการ หรือสั่งเลิกการเป็นผู้ถือหุ้น หรือเป็นหุ้นส่วนแล้วแต่กรณี หากฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำ	นิติบุคคลใด ๆ เพื่อให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจโดยหลักเสียงหรือฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งคนต่างด้าวซึ่งยินยอมให้ผู้มีสัญชาติไทยหรือนิติบุคคลที่มีใช้คนต่างด้าวตามพระราชบัญญัตินี้กระทำการดังกล่าวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงห้าล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งให้เลิกการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุน หรือสั่งให้เลิกการร่วมประกอบธุรกิจ หรือสั่งให้เลิกการถือหุ้น หรือการเป็นหุ้นส่วนนั้นเสีย แล้วแต่กรณี หากฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาลต้องระวางโทษปรับวันละห้าหมื่นบาทถึงสองแสนห้าหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่” มาตรา 6 ให้ยกเลิกความในมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 37 คนต่างด้าวผู้ใดประกอบธุรกิจโดยฝ่าฝืนมาตรา 6 มาตรา 7 หรือมาตรา 8 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงห้าล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งเลิกการประกอบธุรกิจ หรือเลิกกิจการ หรือสั่งเลิกการเป็นผู้ถือหุ้น หรือเป็นหุ้นส่วนแล้วแต่กรณี หากฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง	เช่นเดียวกับการแก้ไขลำดับที่ 2	เช่นเดียวกับการแก้ไขลำดับที่ 2

ลำดับที่	พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ ของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ ของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	สาระสำคัญที่แก้ไข	เหตุผล
5.	ศาลต้องระวางโทษปรับวันละหนึ่งหมื่นบาทถึงห้าหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่” มาตรา 41 ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิดตามมาตรา 34 มาตรา 35 มาตรา 36 หรือมาตรา 37 กรรมการ หุ่นส่วน หรือผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลซึ่งรู้เห็นเป็นใจกับการกระทำความผิดนั้น หรือมิได้จัดการตามสมควรเพื่อป้องกันมิให้เกิดความผิดนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ	ศาลต้องระวางโทษปรับวันละห้าหมื่นบาทถึงสองแสนห้าหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่” มาตรา 7 ให้ยกเลิกความในมาตรา 41 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา 41 ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิดตามมาตรา 34 มาตรา 35 มาตรา 36 หรือมาตรา 37 กรรมการ หุ่นส่วน หรือผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลซึ่งรู้เห็นเป็นใจกับการกระทำความผิดนั้น หรือมิได้จัดการตามสมควรเพื่อป้องกันมิให้เกิดความผิดนั้น <u>ต้องระวางโทษตามที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นด้วย</u>”		
6.		มาตรา 8 นิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทยที่ไม่เป็นคนต่างด้าวตามคำนิยามของพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 แต่เป็นคนต่างด้าวตามคำนิยามที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และประกอบธุรกิจประเภทที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้อยู่แล้วในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะประกอบธุรกิจนั้นต่อไป ให้ดำเนินการแจ้งต่ออธิบดีเพื่อขอหนังสือรับรอง	กำหนดบทเฉพาะกาลให้นิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทยที่ไม่เป็นคนต่างด้าวตามคำนิยามตามกฎหมายเดิมแต่เป็นคนต่างด้าวตามคำนิยามที่แก้ไขเพิ่มเติมใหม่นี้ หาก	เพื่อให้ผู้ได้รับผลกระทบจากการปรับปรุงคำนิยามดังกล่าวสามารถประกอบธุรกิจตามบัญชีสามได้ต่อไป หรือหากประกอบธุรกิจตามบัญชีหนึ่งหรือสองซึ่งเป็นธุรกิจเกี่ยวกับ

ลำดับที่	พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ ของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ ของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	สาระสำคัญที่แก้ไข	เหตุผล
		ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด ทั้งนี้ ภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้รับหนังสือรับรองแล้ว ให้ประกอบธุรกิจนั้นต่อไปได้ตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้ (1) ถ้าเป็นธุรกิจตามบัญชีสาม ให้ประกอบธุรกิจนั้นต่อไปได้จนกว่าจะเลิกประกอบธุรกิจ (2) ถ้าเป็นธุรกิจตามบัญชีหนึ่งหรือบัญชีสอง ให้ประกอบธุรกิจนั้นต่อไปได้เป็นเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คนต่างด้าวตามวรรคหนึ่งหากมิได้แจ้งขอหนังสือรับรองภายในระยะเวลาที่กำหนดและยังฝ่าฝืนประกอบธุรกิจนั้นต่อไป หรือกรณีเป็นธุรกิจตามบัญชีหนึ่งหรือบัญชีสองยังฝ่าฝืนประกอบธุรกิจนั้นต่อไปเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาสองปีให้ถือว่าประกอบธุรกิจนั้นโดยไม่ได้รับอนุญาตต้องรับโทษสำหรับความผิดนั้นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้	ประสงค์จะประกอบธุรกิจต่อไป ต้องแจ้งต่ออธิบดีภายในหนึ่งปีเพื่อขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจแล้วสามารถประกอบธุรกิจตามบัญชีตามต่อไปได้ ส่วนธุรกิจตามบัญชีหนึ่งหรือบัญชีสองสามารถประกอบธุรกิจได้ไม่เกินสองปี	ความปลอดภัยมั่นคงก็ต้องปรับตัวหรือเลิกประกอบธุรกิจภายในสองปี

ลำดับที่	พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ ของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ ของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	สาระสำคัญที่แก้ไข	เหตุผล
7.		มาตรา 9 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 6 มาตรา 7 หรือ มาตรา 8 ซึ่งกำหนดโทษไว้ตามมาตรา 37 หรือฝ่าฝืน มาตรา 35 หรือมาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติการ ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 อยู่ก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าได้แจ้งถึงการกระทำ ดังกล่าวต่ออธิบดีตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดี กำหนด ทั้งนี้ ภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระ ราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้อง จนไม่อยู่ในข่ายที่เป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 6 มาตรา 7 มาตรา 8 มาตรา 35หรือมาตรา 36 หรือ เลิกประกอบธุรกิจที่เป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ดังกล่าว แล้วแต่กรณี ภายในกำหนดเวลาหนึ่งปีนับแต่ วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับผู้นั้นไม่ต้องรับโทษตามที่ กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น บทบัญญัติในวรรคหนึ่งไม่ให้ใช้บังคับกับผู้ ฝ่าฝืนมาตรา 6 มาตรา 7 มาตรา 8 มาตรา 35 หรือ มาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของ คนต่างด้าว พ.ศ. 2542 ที่อยู่ระหว่างการดำเนินคดีใน ชั้นพนักงานสอบสวนหรือศาล	กำหนดบทเฉพาะ กาลให้ผู้ฝ่าฝืนมาตรา 6 มาตรา 7 หรือมาตรา 8 ซึ่งกำหนดโทษไว้ตาม มาตรา 37 หรือฝ่าฝืน มาตรา 35 หรือมาตรา 36 ถ้าได้แจ้งต่อทาง ราชการภายในเก้าสิบ วันและแก้ไขโดยปฏิบัติ ตามกฎหมายภายใน หนึ่งปีจะไม่ต้องรับโทษ ทั้งที่ไม่รวมถึงผู้อยู่ใน ระหว่างการดำเนินคดี	เพื่อเพิ่มมาตรการจูง ใจให้ผู้กระทำผิดได้มี โอกาสกลับใจเลิกทำผิด และยอมปฏิบัติตาม กฎหมาย โดยทางราช การไม่ต้องยุ่งยากติด ตามตรวจสอบจับกุม ผู้กระทำผิด

ลำดับที่	พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ ของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ ของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	สาระสำคัญที่แก้ไข	เหตุผล
8.	บัญชีท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคน ต่างด้าว พ.ศ. 2542 <u>บัญชีสาม</u> ฯลฯ (18) การนำเที่ยว ฯลฯ	มาตรา 10 ให้ยกเลิก (18) ของบัญชีสามท้าย พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542	ยกเลิก (18) ของ บัญชีสาม	เนื่องจากธุรกิจ ดังกล่าวมีกฎหมาย เฉพาะกำกับดูแลอยู่ แล้ว และมีบทบัญญัติ ไม่ให้นำกฎหมายว่า ด้วยการประกอบธุรกิจ ของคนต่างด้าวไปใช้ บังคับ
9.	(13) การค้าภายในเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือผลิตผล ทางการเกษตรพื้นเมืองที่ยังไม่มีกฎหมายห้ามไว้	มาตรา 11 ให้ยกเลิกความใน (13) (14) (15) และ (21) ของบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการ ประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน “(13) การค้าภายในเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือ ผลิตผลทางการเกษตรพื้นเมืองที่ยังไม่มีกฎหมายห้ามไว้ ยกเว้น การซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยการซื้อ ขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า เฉพาะกรณีที่ไม่มีการส่งมอบ สินค้า	เพิ่มข้อยกเว้นให้คน ต่างด้าวสามารถ ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับ การซื้อขายล่วงหน้าตาม กฎหมายว่าด้วยการซื้อ ขายสินค้าเกษตรล่วงหน้าเฉพาะกรณีที่ไม่มี	เพราะลักษณะการซื้อขายจะเป็นการซื้อขาย ตราสารซึ่งส่วนใหญ่ไม่มีการส่งมอบสินค้ากัน จริง การยกเว้นดังกล่าว จะเสริมสภาพคล่องให้ แก่ตลาดฯ และช่วย

ลำดับที่	พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ ของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ ของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	สาระสำคัญที่แก้ไข	เหตุผล
	(14) การค้าปลีกสินค้าทุกประเภทที่มีทุนขั้นต่ำรวมทั้งสิ้นน้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาทหรือที่มีทุนขั้นต่ำของแต่ละร้านน้อยกว่ายี่สิบล้านบาท (15) การค้าส่งสินค้าทุกประเภทที่มีทุนขั้นต่ำของแต่ละร้านค่าน้อยกว่าหนึ่งร้อยล้านบาท (21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้นธุรกิจบริการที่กำหนดในกฎกระทรวง	(14) การค้าปลีกสินค้าทุกประเภท (15) การค้าส่งสินค้าทุกประเภท (21) การทำธุรกิจบริการอื่น ยกเว้น (ก) ธุรกิจบริการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจ การซื้อขายล่วงหน้า ตามกฎหมายว่าด้วยการซื้อขายสิน ค้าเกษตรล่วงหน้า	การส่งมอบสินค้า ตัดจำนวนทุนขั้นต่ำที่ ยกเว้นให้คนต่างด้าว สามารถประกอบธุรกิจ ได้ออก ตัดจำนวนทุนขั้นต่ำที่ ยกเว้นให้คนต่างด้าว สามารถประกอบธุรกิจ ได้ออก เพิ่มข้อยกเว้นให้คน ต่างด้าวสามารถ ประกอบธุรกิจบริการที่ เกี่ยวข้องกับธุรกิจการ	เหลือเกษตรกรให้มี เสรีภาพด้านราคาสิน ค้าเกษตร รวมทั้งส่งเสริม ธุรกิจด้านนี้ใน ตลาดฯ ให้ได้รับความ น่าเชื่อถือทัดเทียมกับ ต่างประเทศ เพื่อให้คนต่างด้าวที่ ประกอบธุรกิจค้าปลีก ทุกรายต้องขออนุญาต ได้ออก เพื่อให้คนต่างด้าวที่ ประกอบธุรกิจค้าส่ง ทุกรายต้องขออนุญาต ได้ออก เนื่องจากธุรกิจดัง กล่าวมีกฎหมายเฉพาะ ควบคุมและมีหน่วยงาน กำกับดูแลโดยตรงอยู่

ลำดับที่	พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ ของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542	ร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ ของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	สาระสำคัญที่แก้ไข	เหตุผล
		(ข) ธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจอนุพันธ์ และ ธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และ ตลาดหลักทรัพย์ (ค) ธุรกิจการธนาคารพาณิชย์ ตาม กฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ (ง) ธุรกิจเงินทุน และธุรกิจเครดิต ฟองซิเอร์ ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจ เงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ (จ) ธุรกิจบริการอื่นตามที่กำหนดใน กฎกระทรวง”	ซื้อขายล่วงหน้า ธุรกิจ หลักทรัพย์ ธุรกิจ อนุพันธ์ และธุรกิจที่ เกี่ยวเนื่องธุรกิจการ ธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจ เงินทุน และธุรกิจ เครดิตฟองซิเอร์	แล้ว จึงไม่ควรต้องขอ อนุญาตตามกฎหมายนี้ อีก